

Римска строгостъ.

Топълъ и ясенъ пролѣтенъ день. Слънцето въ Италия грѣе много весело и приятно. Шуми и бучи гордиятъ градъ Римъ. Тибъръ носи своитѣ дълбоки води, а на Капитолия вѣтърътъ подухва високитѣ свещени дървета, що обгръщатъ съ клоноветѣ си храмътъ на бога Юпитера.

Многоброенъ римски народъ се стича отъ всѣкъдѣ върху форума — обществения мегданъ — прѣдъ храма. Сичкитѣ сенатори, 60-годишни старци, патриции по родъ, облечени въ широки дрехи (тоги), ушити отъ бѣлъ вълненъ платъ, домашна работа, — бавно пристѣпватъ, събиратъ се на засъждане въ своето здание. Ето и останалитѣ граждани се събиратъ, трупатъ се на форума, дѣто засъдава общонародното събрание. Прѣзъ голѣмата навалица отварятъ пжтъ нѣколко стражари да минатъ върху коне двамата нови консули — Юни Брутъ и Колатинъ. Около тѣхъ вървятъ 12 едри, яки и високи ликтори съ снопъ тояги на рамо. Посрѣдъ снопа, запъхната, личи остра и широка сѣкира. Това сж пазачитѣ на консулитѣ. Онѣзи, които извършватъ нѣкакво държавно прѣстѣпление или които посегнатъ на консулитѣ, биватъ посичани отъ ликторитѣ съ сѣкирата, по заповѣдъ на